

ע"פ 60133/08/22 - מדינת ישראל נגד בן כוכב ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 60133-08-22 מדינת ישראל נ' כוכב

בפני כבוד השופט מרשק מרום, אב"ד
כבוד השופט העמית צלקובניק
כבוד השופט ארד-אלון
מדינת ישראל באמצעות מה"ש ע"י ב"כ עוה"ד הילהadelman
מערערת
נגד
משב
בן כוכב ע"י ב"כ עוה"ד חיים שרייבנהנד

פסק דין

השופט מרשק-מרום, אב"ד:

.1. ערעור מדינה על גזר דין שניitan ביום 21.07.22 בבית המשפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ארז מלמד) בת"פ 55463-12-20, לאחר שהמשיב הודה בביצוע עברות של **תקיפה סתם** - לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977(להלן: "חוק העונשין") **ושיבוש מהלכי חקירה** - לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ביה-המשפט קמא החלט כי יש מקום להורות על ביטול הרשותו של המשיב, וגזר עליו צו של"צ בהיקף של 140 שעות; פיצוי לממתلون בסך 5,000 ₪; צו מבנן לשנה.

עובדות כתב-האישום

.2. המשיב - שוטר בתפקיד סייר, יחד עם קצין משטרת, עצר את המתalon ביום 29.04.18, בחשד לביצוע עברות אלימות במשפחה. המתalon הובא לתחנה, והוביל על-ידי השנאים לחצר בעודו כבכל באזיקים בידיו וברגלו. בהיותם בחצר, דחף המשיב את המתalon מספר פעמים בחזקה בפלג גופו העליון, עד שהוא נפל על כסא שהוא במקום. המתalon תפס בתגובה בחולצתו של המשיב, אך הכה אותו המשיב בראשו ובוורפו 9 פעמים, עד שהקצין הגיע והרחיק אותו מתalon. לאחר מכן, בעוד המתalon ישב על כסא במקום, כשהוא אזוק והקצין אוחז בידו, התקרב אליו המשיב ובעט ברגלו. בתגובה, המתalon ירך לעברו. שוב התקרב המשיב לממתلون, המתalon זרק לעבר המשיב שני כסאות שהיו במקום, ולאחר שהקצין אוחז בידו של המתalon, שלף המשיב אקדח "טייזר", אותו ביקש ממנו הקצין להחזיר למקוםו. בהמשך, ערך המשיב דו"ח פועלה כזוב בו תאר שהמתalon תקף אותו, והשميد

את העובדה שהוא תקף את המתלוון. בעקבות הדוח הכוון, נחקר המתלוון בחשד לעבירה של תקיפת שוטרים.

תקיירי שירות המבחן

.3. שני תסקרים הוגשו בעניינו של המשיב לעיון בית-המשפט קמא, מהם עולה כי המשיב בן 46 פרוד ואב לשולשה קטינים, למשך השנים עבד במשטרת, ו בשלוש שנים האחרונות בתפקיד אחראי עובדי שירות. המשיב מסר, כי אירועי העבירות, ההליך המשפטי וכן החובות הכלכליים שצבר בעקבותיהם השפיעו עליו ביחסו הזוגי, דבר שהוביל לכך שאשתו נפרדה ממנו. בעקבות התדרדרות במצבו הנפשי, החל לקבל טיפול מתאים.

אשר לעבירות עצמן, מסר המשיב כי התנהגותו נבעה מתוך סערת רגשות, לאחר שהמתלוון מרגע מעצרו החל להشمיע איזומים מתמשכים באשר לפגיעה בבטנו, וכן התבטה באופן משפיל לפניו, כאשר הלחץ והכעס בהם היה נתון גרמו לו לאיבוד שליטה. המערער לכך אחריות על מעשי האלים והביע חרטה על כך. אשר לעבירת השיבוש טען, בניגוד למתחאר בכתב-האישום, כי מסר את דוח הפעולה בהתאם לנוהל, במלל הדוח תאר את התנהגותו האלימה והתקופנית של המתלוון, ואילו בחתימת הדוח סימן כי בתפקידיו עשה שימוש בכוח.

נשללו גורמי סיכון בעניינו - בהם חומרת העבירות, הפגיעה שנגרמה למתלוון, קושי של המערער בויסות התנהגותו במצב דחק וקשהים רגשיים עמים מתמודד; כן נשללו גורמי הסיכון, ובهم עברו הפלילי הנקי וחלווף הזמן מאז ביצוע העבירות, אורח החיים הייצב שניהל למשך השנים, לקיחת האחריות על מעשיו, האמפתיה שהביע כלפי המתלוון, נכונותו להמשיך הטיפול והערכתה כי הסיכון להישנות עבירות היא נמנוכה.

שירות המבחן המליך לבטל את הרשותו של המשיב לאחר שהצביע על נזק קונקרטי ביחסו התעסוקתי, ובמיוחד במצב שבו שגרת העבודה מהוות עבورو עוגןמשמעותי בנסיבות חייו השונות, ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה לצורך הטיפול, צו של"צ בהיקף של 140 שעות ופיצוי למתלוון.

גור-הדין של בית-המשפט קמא

.4. בית-המשפט קמא פירט את טיעוני ב"כ הצדדים, כאשר המאשימה עתרה להשחת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, ואילו ההגנה עתרה לאמץ את עמדת שירות המבחן. עוד פורטו עדויות עד' ההגנה - מפקד תחנת נתניה ומפקד תחנת לוד, אשר מסרו כי המדויר בשוטר מקטוע ומצטין, חרוץ, אשר תורם לחברה ותמיד מוכן לסייע לאחר, וכן הוגשו עדויות הערכה והצדיניות.

.5. בית-המשפט קמא הדגיש את דרכו ארוכת-השנים של המשיב במשטרת, במהלך תייפקן ללא רבב כשוטר מצטיין, עד לאירוע החיריג המתואר בכתב-האישום - לאחריו נاسر עליו לבוש מדים, נלקח

מןנו נשקו האישית והוא הועבר לתפקיד בתחום התחזקה.

6. בית-המשפט קמא ציין, כי לא נעלם מעינו שבעת האירוע, המתלוון היה אזוק בידיו וברגלו - עובדה מהוות שיקול לחומרה נוכח פערי הכוחות בין המושב למתלוון, וכי מדובר במסכת אלימה מתמשכת. עם זאת קבע, שלא ניתן להטעם מהתנהלות המתלוון, ולמרבה המזל לא נגרמו לו חבלות.
7. כן ציין לחומרה את עבירת השיבוש שביצע המשיב, אך קבע כי זו אינה מצויה ברף חמורה עליון, שכן בסופו של יומם הדבר בהשמטה של תיאור האלים וצינה העובدة שנעשה שימוש בכוח כנגד המתלוון ברוביריקה הרלבנטית.
8. בית-המשפט קמא תיאר, בהמשך, את המחרים אותם נאלץ המשיב לשולם בעקבות מעשיו, הכוללים העברת לתקheid בתחום התחזקה, משבר זוגי ופרידה של אשטו ממנו, חי' בדידות ומצוקה כלכלית וכן התדרדרות נפשית המכחית טיפול.
9. בית-המשפט קמא קבע, כי במרבית המקרים בהם העמדתו שוטרים לדין בגין ביצוע עבירות אלימות כלפי אזרחים בעת מילוי תפקידם, הורשו הם בדין. עם זאת, קיימים לא מעט מקרים חריגים בהם בת-המשפט נמנעו מהרשעת שוטרים, אותם פירט בגזר-דין.
10. בית-המשפט קמא קבע, כי הורת ההרשעה על כנה עלולה למנוע מהמשיב ללבוש מדים בשנית, והלכה למעשה להחסום בפניו חזרה לתקידיים אליהם הוא נושא את עינוי במשטרה. כן ציין את הנזקים שנגרמו לו בחיו האישים, העובدة שהמשיב לקח אחריות על מעשיו ומגלת אמפתיה כלפי המתלוון, חש בושה על מעורבותו באירועים וכי הדבר באירוע חריג באורך חייו.
11. לאור מכלול נתונים אלו החליט בית-המשפט קמא להורות על ביטול הרשותו של המשיב ולהסתפק בהטלת מבן, של"צ ופיקז.

נימוקי הערעור

12. בית-המשפט קמא שגה בכך שהטעם מנסיבות הקשורות בנסיבות זה, בהן תקיפתו המשמשת את המתלוון, בהיותו בתפקיד, בשעה שהמתלוון היה כבול בידיו וברגלו ומצוי בmansory משטרתיות בתוך תחנת המשטרה, ככלא אחר אירוע אלימות אף ערך דו"ח פעולה כוזב.
13. בשל התעלמות זו ישם בית-המשפט קמא באופן שגוי את הכללים והפסיקה הנהוגת להימנעות מהרשעת שוטרים המבצעים עבירות בתפקידם.

.14 אין בתגובה המתلون למשיב כדי להמעיט או להפחית אחריות המשיב לאיורע, אשר החל בתקיפת המתلون בעת שהיא אזוק ונתן לסמכותו.

.15 שגה בית-המשפט קמא בקביעתו לפיה עבירה השיבוש שיוכסה למשיב אינה ברף העlion של עבירות השיבוש. בנוסף נגרם נזק בדמות חקירה באזורה בעקבות זו"ח הפעולה הכווצבת והנזק עלול היה רב יותר אלמלא נחשפה העבירה שביצע המשיב.

.16 עוד שגה בית-המשפט קמא בכך שלא נתן משקל לנזק שנגרם למערכת אכיפת החוק מביצוע עבירת השיבוש על ידי המשיב, בכך שאמון הציבור והרשויות האחרות בה נפגע.

.17 בית-המשפט קמא התעלם מהאמור בתסקير שירות המבחן, ממנו עולה כי המשיב אינו לוקח אחריות על עבירת השיבוש, והסבירו המיתמם של המשיב, המתואר בתסקיר, חוטא לעובדות ואין משקל אחריות מלאה המצדיקה הימנעות מהרשעה.

.18 בית-המשפט קמא סטה מהפסיקה הנוגגת בכך שהורה על ביטול הרשעתו של המשיב, נתן מעמד בכורה לנזק שייגרם למשיב - אשר ממליא לא הכוח, ובכל מקרה לא שקל את חומרת העבירה, נסיבות המקרא והאינטרס הציבורי.

.19 בית-המשפט קמא פגע בעקרון השוויון, והפר את העובדה נאשם שוטר לנסיבה מוקלה המצדיקה הנחות, במקום שתהא נסיבה מחמירה המבירה את חבותיהם של השוטרים ואת המצופה מהם. בתיקים מן הסוג דנן, יש לתת משקל מכריע לאינטראס הציבור על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

.20 **על כן התבקשנו להרשייע את המשיב ולהחמיר בעונשו.**

טענות המשיב

.21 המשיב באמצעות בא-כוcho סמן ידו על גור-דינו של בית-המשפט קמא והזכיר, כי מדובר באירוע שהתרחש לפני כ - 5 שנים, שנמשך 11 שנים, ומazel השתנו חייו של המשיב.

.22 העיכוב בהליך נגרם בשל העובדה שהמתلون עצמו לא התлон, החקירה עברה מספר גלגולים, לאחריה הוחלט על העמדתו של המשיב לדין במקום להעמיד אותו לדין ממשמעתי.

.23 המשיב מבקש את רחמי בית-המשפט, לאחר שהכח אחריות מלאה על מעשיו, תיפקד כשותר

מצטיין, וכיום בגיל 47 ייאlez לרכוש מקטזע חדש ככל שיורשע, במצב שבו הוא "שבר כל'."

דין והכרעה

- .24. לאחר שסקלנו את נימוקי הערעור ושמענו את טענות הצדדים בדיון שקיימו לפניינו, הגיעו לכל מסקנה כי יש לקבל את ערעור המדינה._CIDOU, בכלל, ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בחומרת או בקளת העונש שהטילה הערכמה הדינונית, אולם המקרה דן בא בקהלם של המקרים שבהם מוצדקת התערבות כאמור.
- .25. על רקע נימוקי הערעור וטענות הצדדים לפנינו, נראה שהמחלוקה המרכזית שטעונה הכרעה בפסק דין זה היא בשאלת אם טעה בית-המשפט כמו בכך שנמנע מהרשעת המשיב.
- .26. נזכיר מושכלות יסוד: סעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 מKENA לבית-המשפט שהרשיע נאשם לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו מבנן או צו שירות לתועלת הציבור ללא רשותה. עם זאת, הכלל הוא כי מעת שנקבע כי הנאשם ביצע את העבירה, יש להרשותו, ורק במקרים חריגים ווציאי דופן ניתן לסיים את ההליך ללא רשותה. "יאמר כבר, כי כאשר מדובר בעובד ציבור, ושוטר בכלל זה, שביצע את העבירה תוך מילוי תפקידו, המקרים בהם יתאפשר שלא להרשותו בדין יהיו נדירים עוד יותר.
- .27. לעניין האפשרות להימנע מהרשעה, יפים דבריו של בית-המשפט העליון בע"פ 9893/06 **לאופר נגד מדינת ישראל** [31.12.07], בפסקה 9:
- "המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים על התפקידיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלטת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילתית בעקבות הוכחת אשמה. במקרים מיוחדים ווציאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכח להחליט כי, חרב אשמו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיין".
- .28. בשורה ארוכה של פסקי-דין נקבע, שכדי שיחול החrieg של הימנע מהרשעה צריכים להתקיים שני תנאים מctrברים: האחד, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלתי פגוע בשיקולו ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע באופן חמוץ בשיקום הנאשם. כך נקבע, למשל, בראע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נגד חברת השקעות דיסקונט בע"מ** [14.4.10]:
- "**בהתקיים אחריות פלילתית, סטייה מחייבת הרשעה וענישה היא, על כן, עין חריג ביותר. ניתן לנ��וט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזו שביין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה**

מלאה של הדיון, לבין המשקל הראו שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטראס האחرون. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין העניין שיש לציבור באכיפת הדיון, לבין עצמת הפגיעה העוללה להיגרם לנאשם מהרשעתו וענישתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכלי הנדרש הנutan בידו ולהימנע מהרשעתה הנאשם... (ראו בפסקה 32, עם הפניה להלכת כתוב ע"פ 2083/96 כתוב נגד מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 [1997]; ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נגד קלין [4.9.2007], פסקה 76 ואילך).

.29. בנגד לבית-המשפט קמא, אנו קובעים כי עניינו של המשיב אינו נמנה עם הח:rightים, והיפך הוא נכון: נסיבות העבירה והאמור בתפקידים מחיבים העברת מסר הרתעתי ברור למשיב ולশכמו, באמצעות הרשעה בדיון - ועל כן יש מקום להתערבותנו ולקבלת ערעור המדינה.

.30. בית-המשפט קמא שגה באפיון העבירות ככאלו המאפשרות לשקל אי-הרשעה. בגין של עבירות האלים - המדובר באירוע בו תקף המשיב, שוטר בתפקיד, את המתلون, תקיפה מתמשכת בת מספר שלבים. כל זאת, בעת שהמתلون היה כבול בידי וברגלו, בשמירה, בתוך תחנת המשטרה. המתلون היה אחראיותו של המשיב, במצב שבו היה למשיב יתרון מובנה על המתلون מבחינת מעמדו, חרומו, והיכולת הפיסית שלו לבצע את המעשים.

.31. המתلون אמין הגיב למשטי התקיפה של המשיב, אך אין בכך כדי להמעיט מאחריותו הבלעדית של המשיב לאירוע. בנוסף, יש לציין, שהמשיב היו מסטר הזרמיות לעצור את מעשי התוקפנות מצדיו, ובסופה של יומם מעשיו של המשיב פסקו רק בשל התurbות של קצין שהוא במקום והרחיק אותו.

.32. בעיניינו, עבירות האלים שביצע המשיב חמורה ביותר, דוגא משום היותו שוטר, שכן שוטרים במשטרת ישראל מהווים את הביטוי היומיומי של שלטון החוק ברחבי המדינה. אמון הציבור במשטרת ישראל מותנה, בין היתר, בכך שהಚזיר יוכל להיות משוכנע כי שוטרים יכולים לרשון עצם ולנהוג באופן מקצועי, גם כאשר התנהגות האזרח העומד מולם מרגיצה. ראו לעניין זה קביעות בית-המשפט העליון בע"פ 64/86 **מAIR אש נגד מדינת ישראל** [31.12.86], פסקה 4:

"בעיני, העבירה שביצעו המערערים חמורה ביותר, דוגא משום היותם שוטרים. שוטרי ישראל, מלאכם קשה ואחראית, מלאה לא אחת סיכון והתנצלות, והינם ראויים לכל אהדה שכולים בתפקידם לחתם להם. אך بماה דבריהם? כל עוד הם זוכרים וערירים לכך שהסתמכות והמרות שהוענקו להם, רק לצורך ביצוע התפקיד ניתנו ואסור שיעשה בהם שימוש לרעה. עליהם לשנן זאת לעצם השכם והערב, דוגא משום שמלאכם מחייבת לעיתים קרובות נוקשות ואףלו שימוש בכך. המעביר מ'כח סביר' לאלים מיותרת הוא מהיר ומפתח וחיליה להם לעبور את הגבול.

עליהם לדעת ולהבין כי אם יעברו את הגבול ואם ישמשו לרעה בסמכויות שנטנו להם, ובעיקר אם ינהגו באלים מיותרת, לא יעניינו להם בתפקידם אהדה, וימצאו עם את הדיון ומן העבר

השני, אזרח הבא ב מגע עם אנשי משטרת, אפילו הוא חשוד או עבריין, זכאי לצפות ולהנחיות אם יתנהג כהלכה לא יגיעו בו לרעה. מעשי אלימות ברוטלית כמו אלה של המערערים, פוגעים קשהות הן במערכת היחסים, העדינה בלבד ה/cgi, שבין האזרח למשטרת, והן במוניטין של המשטרה וביכולתה לפקד כדבאי... (וראו גם: רע"פ 10/3232 סיקולר נגד מדינת ישראל [25.7.10].)

.33. וכailו לא די בהתנהגו האלימה של המשיב, הוסיף הוא ונוהג באופן הרואי לכל גינוי, בעת שערך דו"ח פועלה כזוב על אודות אירוע האלימות שהתרחש. בית-המשפט קמא שגה בקביעתו לפיה המדובר בעבירה שיבוש המציה ברף חומרה נמוך. דו"ח פועלה של שוטר שנכתב במסגרת תפקידו יכול להיות בסיס לחקירה של אדם באזהרה - כפי שאכן אירע בעניינו של המתلون, אף להרשעתו ביצוע עבירה, כך שחלק ממשמעותיו מפוטנציאלי הנזק התממש.

.34. אך מעבר לנזק שנגרם למתلون, הצדק עם ב"כ המערערת כי במעשה גرم המשיב נזק למערכת אכיפת החוק בכללותה. בית-המשפט מקבלים מדי יום הכרעות והחלטות בהסתמך על דו"חות שנערכו על-ידי המשטרה, החל בהליך מעצר וכלה בהרשעות בעבירות המיחוסות לנאים בכתב אישום. מצווה על בית-המשפט לשמור על חזקת התקינות שעומדת לרשות האכיפה, ולהעביר מסר עונשי הרתעתי ברור מקום בו מעשו של שוטר פוגעים בחזקה זו. כפי שקבעו חברי בבית-המשפט המחויז בתל-אביב בע"פ 11-09-20762 מדינת ישראל נגד ירון מואס (9.11.11), שכן בעניינו של שוטר שהורשע בנקיטת אלימות כלפי אזרח וכן ברישום דו"ח כזוב שהוביל לפתיחת תיק נגדו:

"התנהלות זו יש בה פגיעה כפולה: הפגיעה האחת הנראית לעין היא הפגיעה במתلون, שנאלץ לבנות לילה במעצר ונפתח נגדו תיק. לטעמו, זו הפגיעה הקלה יחסית משתי הפגיעות שמדובר בהן. הפגיעה הקשה יותר היא באזרחי ישראל כולם ובמערכת המשפט. שוטרים מעדים בבתי-משפט, שוטרים מנישים דו"חות ונקודות המוצא ממנה יצא בית המשפט הינה, בדרך כלל, כי אין לשוטר עילה לשקר ונימן לסמן על דבריו. תרחיש מסוג זה שבא לידי ביטוי בתיק הנקחי, הוא הסיום של כל שופט, השואל עצמו בעקבות דו"ח זה האם יוכל לסמן על הדו"חות הבאים שיגשו לו. דענו היא, כי פגיעה זו צריכה לבוא לכל ביטוי גם בהיבט העונשי, וההיבט העונשי במקורה זה הכרך במסר. מקובל علينا שהפן הנורומי באה לידי ביטוי בכתם שהוטל בעצם ההרשעה, עדין צריכה להציגו לכך במקורה זה גם הענישה והאמירה הגלומה בהטלת המאסר."

.35. ניתן לסכם, אם כן, כי במסכת מעשי ערער המשיב באופן ממשי את יחסיו האמון בין כוחות האכיפה לבין הציבור אותו שירת כשוטר:

"יכולתה של המשטרה למלא את תפקידיה מותנית באמון הציבור ביושר כפיהם, בהגינונותם ובסבירותם של השוטרים. ללא יחסי אמון בין המשטרה לבין הקהיליה שהיא משרשת, לא תוכל המשטרה לקיים את משימותיה... אך מעבר לכך: לאור תפקידו המוחיד של השוטר וסמכויותיו,

לאור חשיפתו לציבור ומגעו עמו, נדרשת מהשופט הקפדה מיוחדת על קלה חמורה, כדי לקיים את אמון הציבור בו". (ראו: בג"ץ 93/2074 סויטה נגד היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מch(2) 749 [1994], בעמ' 783).

.36. על כן, הצדק עם ב"כ המערערת, כי על רקע נסיבות העבירות שביצע המשיב, יש ליתן משקל משמעותי לאינטראס הציבורי בהיבט של הרתעת הרבים ולהבטיח שיועבר מסר חד וברור, למצער בדמות הרשעה, כדי להבטיח נורמת התנהגות ראייה בקרוב שוטרי ישראל.

.37. די בכך כדי להוביל לקביעה לפיה, יש לקבל את ערעור המדינה בכל הקשור לסוגיות הרשעה בדיון של המשיב במישור הנורמטיבי.

.38. אלא, גם במישור הפרטני שגה בית-המשפט קמא. ההתרשות היא, שהמשיב מקבל אחריות מלאה על מעשי האלים ואף מביע אמפתיה כלפי המתלוון. עם זאת, נראה כי עד היום הוא מażעך ממשיעיו הקשורים לעבירת השיבוש ולמשמעות של כתיבת דוח פעולה כזוב על-ידי איש משטרת - נתן שלו בית-המשפט קמא לא נתן משקל מלא והולם.

.39. עוד: מוכנים אנו להניח, שישנן השלכות מעשיות להרשעתו של המשיב בדיון במישור התעסוקתי. כפי שעולה מהחומר שהוגש לבית-המשפט קמא, לעצם קיומה של הרשעה השולכה על המשיך תעסוקתו של שוטר שסורה, ואולם עצם הרשעתו של שוטר בפלילים מהווה שיקול אחד בין השיקולים הרבים הנשקלים עת נבחנת המשך העסקה בשורות המשטרה. ככל מקרה יש לקבוע, כי גם אם עלולה להיגע יכולתו של המשיב לשמש כשותר, יש להזכיר את הדיון בדבר ידי הגורם המוסמך. הדבר עלתה בקנה אחד עם האינטראס הציבורי, שכן מושגתו כי נאשם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על שירותו לעסוק במקצוע מסוים, מן הראו כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המוסמכים לכך (ראו לעניין זה, למשל: רע"פ 923/19 פלונית נגד מדינת ישראל [2.4.19], פסקה 8), והדברים נכונים ביתר שאת כאשר עסוקין בשוטר אשר ביצע עבירות במהלך תפקידו, אליו הוא מבקש לשוב.

.40. באשר לענישה הרואיה, כאן ראיינו לנכון לזכור לזכותו של המשיב את חלוף הזמן מאז התרחשו העבירות, את מצבו האישי והמשפחתי שהתדרדר בחולף השנים, את הودאותו בבית-המשפט, וכן את הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדיון - בעיקר כשבוקין בערעור בו או אלו מתבקשים להחמיר בעונש. נוכח נתונים אלו, במישור הענישה, נסתפק בהטלת מאסר על תנאי לצד הסנקציות אותן הטיל בית-המשפט קמא.

.41. לאור כל האמור לעיל, אציג לקבל את ערעור המדינה, במובן זה שיש להוראות על הרשעתו של המשיב בעבירות של תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי חקירה - לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

רכibi הענישה אותם הטיל בית-המשפט כמו יעדו בעינם, ובנוסף, יש להטיל על המשיב 6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות אלימות מכל סוג ו/או עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

דנה מרשק-מרום, שופטת

השופט צלקובסקי:

אני מסכימן.

יורם צלקובסקי, שופט

השופט ארד-אילון:

אני מסכימן.

דרור ארד-אילון, שופט

סוף דבר: הוחלט כאמור ב חוות-דעתה של השופטת מרשק-מרום.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, במעמד המשיב וב"כ הצדדים.

דנה מרשק מרום, שופטת   יoram צלקובניק, שופט עמית   דרור ארד-אילון, שופט